

Počasí ještě počodloucí na úrodu. Hlavně slunce, počátku
a trávy uřepe, lnu a bramborách mnoho.

Děti se školy i op. učitely chodí pleli. Ale úrodu je
dusné až k základní. Zadníj nevýjímky jsou voda velkole
zastřelen.

^{láze} Vesnice u Prahy liblice jak sami hlaší. Větší může
poslouchat, ženy a děti odčili: ženy do koncentračních, děti do islamu.
Vesniči pak srovnali se svou. Tyto ženy volají do nebe
o pomocu! Osadu Lečáky také můžou.

A lokový život myní pod ochranou josa Hitlera.
a takže ten život v napětí a hrůze užívá, že máme
svobodný vývojovým. Většině mladíku ještě věří na přání.
A my my kouji zprávy, že je oblékají do výroby jeho žoldu.
Hitler rojáky ale potřebuje. Vánde na něho jdou rány.

J. Africe užívá. V Rusku moží srovnat líné rány.
Wenecie ještě bombardování letecky, velká můžete
srovnat se svou. V Itálii ještě spojence také srovnalé kříče.

J. Japonce po velkém svém vlivu, začínají jít domů.
Ta díbelská osa vrací se stále vznášel.

A my, ten život hospodářský občina v nejhorším slova
smyslu. Práva něbo život nemá cenu.

Drahota ještě veliká. A lida také hrozná. Zvláště ve městech.

Při Wenei prokletí privodili svět do hrozné bídě.

Ale samy zahýsou!

Aby nás to bylo co učít. Velkobritánii ještě jíž jak patrouna
diminutu. Psáno 28. prosince 1942.